

allerede foreligget for Rigsdagen, og der er givet den Sag en vis Støtte. Hvorvidt der bliver Anledning til at give yderligere Støtte til disse Patienter, kan jeg ikke sige noget om, men principmæssigt kan der fra mit Standpunkt ikke være noget at indvende derimod, og naar de finansielle Forordninger ikke overskride det, som jeg drister mig til at fremsætte Krav om, vil det fra min Side kunne gøre Regning paa Støtte. Jeg har altsaa heller ikke noget imod, at dette Punkt henvises til min Overvejelse.

Med Hensyn til det i Betænkningens Nr. 96 omtalte Andragende, som to ærede Medlemmer i et Ændringsforslag uden for Udvalgets Betænkning foreslaa henvist til mig og dermed altsaa anbefale til mig, skal jeg i al Korthed gøre opmærksom paa, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Den Mand, der er Tale om, og hvis tidligere Domme det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udførligt omtalte, blev for de Forbrydelser, for hvilke han blev mistænkt og i Anledning af hvilke han kom til at sidde i Varetægtsfængsel, dømt ved Underretten, men frifunden ved Overretten. Det ærede Medlem urgerede flere Gange, at han blev *fuldstændig* frifunden. Det er rigtigt, men vi kende ikke andet end Frifindelse og Domfældelse, og enhver Frifindelse er en fuldstændig Frifindelse. Vi kende ikke længer dette: Frifindelse for Aktors videre Tiltale. En saadan Frifindelse maa gives, hvor der ikke er tilstrækkelige Beviser, naar de Omstændigheder, der have begrundet Mistanken, ikke ere tilstrækkelig beviste til, at en Domfældelse kan bygges derpaa. Efter at have opnaaet denne Frifindelsesdom, anlagde den paa-gældende Sag i Henhold til Lov af 5te April 1888 og anlagde, hvad han ogsaa havde Ret til, Sagen ved den Overret, som havde frifundet ham. Men denne samme Overret frakendte ham Erstatning, idet den ikke fandt de Betingelser fyldestgjorte, som Lov af 5te April 1888 kræver. Til at opnaa Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel er det nemlig ikke tilstrækkeligt, at man ikke er funden skyldig, men det fordres, som der staar i Lovens § 1, at det maa antages, at vedkommende er uskyldig, der skal være Bevis for den anklagedes Uskyld, det er ikke nok, at der ikke er Bevis for hans Skyld. Naar nu altsaa den samme Overret, som har udtalt, at der ikke var tilstrækkeligt Bevis for hans Skyld, tillige har udtalt, at der paa den anden Side ikke er Bevis for hans Uskyld — og det er det, som denne sidste Dom har udtalt —, har han ganske

vist Adgang til at appellere denne sidste Dom til Højesteret, men han har ikke noget naturligt Krav paa at faa bevilget fri Proces for Højesteret, naar den samme Domstol, som har frifundet ham, siger, at Betingelsen for at opnaa Erstatning ikke er til Stede. Skulde man i saadanne Tilfælde, hvor den samme Domstol har fortolket sin egen tidligere Frifindelsesdom paa den angivne Maade, yde dette Beneficium Adgang til fri Proces, maatte man gøre det i hvilket som helst Tilfælde. Men Adgang til fri Proces er en Begunstigelse, som der maa særegne Omstændigheder til for at opnaa, og disse særegne Omstændigheder have ikke været til Stede i nærværende Tilfælde.

J. C. Christensen: Jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger om det Andragende, der er opført under Nr. 100. Det er et Andragende fra Sygekasserne, og den ærede Justitsminister har lovet at tage dette Andragende under Overvejelse. Imidlertid har Ministeren i det hele stillet sig saaledes til Spørgsmaalet om, hvad Staten skal gøre for at bekæmpe Tuberkulosen, at jeg tror, at hvis han fremdeles vil stille sig paa samme Maade vil den Overvejelse, han har lovet at lade dette Andragende blive til Del, ikke have meget at betyde, ikke være meget værd. Dette Andragende er af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gentagne Gange blevet paaberaabt som en Anbefaling for det Lovforslag, som Socialdemokraterne have indbragt her i Tinget. Det er ikke ganske med Rette, at det ærede Medlem har paaberaabt sig dette Andragende, thi det nævner slet ikke dette Lovforslag, siger ikke det mindste om, hvorvidt man ønsker det fremmet, og det angaar heller ikke det samme, som staar i Lovforslaget. I Lovforslaget staar der, at der skal stilles 40,000 Kr. til Justitsministerens Raadighed til Udarbejdelse af Planer til Folkesanatorier til fri Behandling af tuberkulose, men Sygekasserne forlange ikke vederlagsfri Behandling. De ønske, at der skal oprettes Folkesanatorier til Kur for ubemidlede, der lide af Tuberkulose, men Sygekasserne ere, antager jeg, villige til at give Bidrag til Behandling af tuberkulose Patienter paa Sanatorier. Jeg nævner dette Punkt, fordi det kunde blive en almindelig Opfattelse, at Sygekasserne ikke ville give noget til Behandling af deres Patienter, naar det saa ofte bliver nævnt, at Sygekassernes Andragende gaar ud paa det samme som det nævnte For-